

Arbejde, hvor det aarlige Vederlag ikke er over 2,000 Kr. Ligeledes er Ansøgningsstemplingen afskaffet. Det vil være mange af Dem bekendt, hvilken Tvivl og Ulejlighed Folk have, naar de skulle sende en Ansøgning ind til en eller anden Myndighed med Hensyn til, om den skal stemples eller ikke, og hvilket Stempel de skulle sætte paa. Det har generet den almindelige Befolkning meget, og denne Stempelafgift har ikke givet saa stort Udbytte, at det af fiskale Grunde vil være betænkeligt at afskaffe dette Stempel. Kommissionen er bleven staaende ved en Nedsættelse af Stempelafgiften paa de smaa Huslejekontrakter. Jeg har foreslaaet den helt strøget. Almindelige Huslejekontrakter, hvor Lejen ikke overstiger 300 Kr. i København og Købstæderne og 250 Kr. paa Landet, skulle efter Forslaget for Fremtiden være stempelfrie. Det er et ikke saa lille Beløb, Statskassen her giver Afkald paa, men det er en Lettelse, som overvejende vil komme Smaafolk til gode.

Der er ligeledes indført en Stempelfrihed, som jeg tror vil blive modtaget med Glæde i Forretningsverdenen blandt næringsdrivende af alle Klasser, nemlig at alle Overenskomster mellem handlende, Fabrikanter, Haandværkere og Landmænd om Køb og Salg af de Produkter, med hvilke de drive Handel, eller som de selv tilvirke, ere for Fremtiden stempelfri. Det er en ny Regel af ikke ringe Rækkevidde. Ligeledes udstrækkes denne Stempelfrihed til Handel om Pengeeffekter mellem Banker og Sparekasser og Vekselsbreve. De bestaaende Regler herom have været vanskelige at haandtere. Der har i Princippet hvilet Stempelpligt paa disse Handeler, men paa den anden Side har man den gamle Regel om, at Aftaler i Købmandsbreve ere stempelfrie. Men hvad er Aftaler i Købmandsbreve? Kan det og det anses for en saadan egentlig Brevaftale, eller skal det takseres lig en Kontrakt? Det har voldt baade private og Autoriteterne meget Besvær, og det vil sikkert følges som en betydelig Lettelse, at man slipper fri for alle disse Vanskeligheder og faar ren Stempelfrihed for alle den nævnte Art af Handeler.

Der er selvfølgelig en Mængde vigtige Ting i de her forelagte Forslag, som Tiden ikke strækker til for mig til at komme nærmere ind paa, jeg maa indskrænke mig til disse almindelige Bemærkninger, som maaske allerede paa Grund af Emnets specielle Karakter kunne have trættet Dem en Del. Det endelige Resultat af Stempelafgiftsloven og Tinglæsningsloven er en Merindtægt for Statskassen af omtrent $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og da Merindtægten efter Loven om Skat paa Tobaksarealer og Loven om Afgift af Forlystelser og Forestillinger er 920,000 Kr., se De, at vi her komme op til omtrent $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. i Merindtægt for Statskassen. I Forbindelse med den Forøgelse af Jernbanelaksterne paa 4,150,000 Kr., som min højtærede Kollega Trafikministeren om et Øjeblik vil forelægge Forslag om, komme vi altsaa meget nær op mod en Indtægtsforøgelse af 8 Mill. Kr. Det er et betydeligt Skridt, her er gjort henimod Tilvejebringelse af Balance i Statshusholdningen, et Skridt, som jeg tror vil blive hilst med Glæde af den overvejende Del af Befolkningen her i Landet. Man har forlængst maattet vænne sig til den Tanke, at man slipper ikke uden Ofre, og de Ofre, som her foreslaas, ere ikke tungere, end at de kunne bæres uden alt for meget Besvær.

Det vilde være glædeligt, om man nu kunde sige, at dermed vare vi ogsaa færdige, nu krævedes der ikke mere. Men det er jeg ikke i Stand til at sige. Jeg maa endog sige det modsatte. Som jeg udførligt begrundede ved Finanslovens første Behandling, kræves der for at kunne forelægge den endelige Finansplan for det første Sikkerhed med Hensyn til Udfaldet af indeværende Aars Statshusholdning — med andre Ord, vi maa først have Statsregnskabet frem —, og dernæst maa vi have Finanskommissionens Betænkning frem, og Regeringen maa have Lejlighed til paa Grundlag af denne at anstille sine Overvejelser og træffe sine Beslutninger om, hvilke Beparelser den vil foreslaa i Statshusholdningen. Først naar dette foreligger, ville vi være i Stand til at fremkomme med Forslag, der bringe fuldkommen Balance. Det er min Hensigt, hvis jeg til den Tid er Finansminister, i Oktober d. A. at forelægge et Finanslovsforslag for Finansaaret 1912—13, der i Forbindelse med de planlagte eller foreslaaede Indtægtsforøgelser skal tilvejebringe Balance. Det kan ikke benægtes, at det vil blive nødvendigt da at fremkomme med Forslag til Indtægtslove til ikke ubetydelige Beløb udover de her foreslaaede. Hvor store Beløb det vil dreje sig om, er det ikke i Øjeblikket muligt at sige, men jeg ønsker at forberede Offentligheden paa, at det bliver ikke helt ubetydelige Beløb. Balance maa og skal der tilvejebringes, og den maa og skal tilvejebringes inden lang Tid. Det Finanslov-